

Operatie bunzing

Zo begint het gewoonlijk: met een oproep van het VOC, het opvangcentrum voor vogels en wilde dieren, dat een vrijwilliger zoekt om een dier in nood op te halen. Op 11 juni was het niet anders. Een werknemer van de firma Mol in Sleihage had die ochtend een klagend en piepend jong dier in een wegberm gevonden, vermoedelijk een soort marter. Om het diertje niet te lang te laten tjolen, had zijn bezorgde echtgenote het beestje opgehaald en mee naar huis genomen.

Na wat zoekwerk op het internet had ze een flesje met aangepaste melk bereid en het diertje die minipapfles in zijn muiltje gestopt. Dat was net gelukt toen ik er aan kwam. Ze was duidelijk niet aan haar proefstuk toe, dat bleek wel uit alle dieren in en om het huis. Heel fier ook dat de vondeling al een paar teugjes dronk en dat het inderdaad om een bunzing ging die verdere verzorging nodig had.

In het VOC bleek de nieuwkomer geen alledaagse gast. De vondeling woog zo'n 150 gram en was vermoedelijk net iets meer dan een maand oud. De oogjes waren nog maar net open. Een week later vernam ik van de verzorgers dat hij nog een paar dagen van het marterflesje dronk, maar al snel was overge schakeld op vast voedsel. Vooral muis, konijn en haas stonden op het menu, drie belangrijke natuurlijke prooien. Die werkte hij met huid en haar naar binnen. Wat het diertje niet seffens op kreeg, werd snel als voorraad onder de handdoeken verstopt.

De jonge bunzing groeide als kool en na 3 weken verhuisde hij naar het verst afgelegen buitenhok. Op dat ogenblik had hij al 450 gram op de teller. Tot dan kreeg hij enkel dode prooien aangeboden, maar nu kwam het erop aan zijn jachtinstinct te prikkelen om ook zelfstandig te leren jagen. De levende muis

De jonge bunzing bij opname (foto boven) en een kleine week na vrijlating, toen hij voor het laatst kwam poseren voor de trailcam (foto onder). Foto's: Kevin De Cock.

die in het grote hok werd vrijgelaten, hield het geen 2 seconden uit. Jammer voor de muis, maar de bunzing slaagde met grote onderscheiding.

Zijn ware aard kwam stilaan naar boven: verder verwijderd van menselijke aanwezigheid werd hij vooral nachtactief.

Overdag hield hij zich verstopt. De verzorgers bezochten hem, samen met de uilen, bij de laatste voedselronde. Dan was hij niet te houden. En hoewel niet bekend als goede klimmer, verkende hij in een mum van tijd alle hoeken van zijn hok, tot in de nok. In vrijheid zijn ze vooral op de grond in hun sas en ge-

De bunzing komt voor in grote delen van Europa, maar mijdt berggebieden. Kaart: www.wikipedia.org.

bruiken ze vaak zelfgegraven holen als slaappleats.

Met tussenpozen van enkele dagen werden konijn of haas het hok binnen gegooit, waarmee hij het dan enkele dagen kon stellen. Tegen dan klokte hij al af op 1 kg, dus duidelijk een mannetje. Vrouwjes halen die score niet. Maar zijn toeneemende agressiviteit naar de verzorgers noopte hen het dier vervroegd vrij te laten. Daarvoor kozen ze een plekje in

de omgeving. Een kleine week na de vrijlating kwam hij voor het laatst bij de trailcam poseren (zie foto).

Als gevolg van hun nachtelijke levenswijze, hooguit in de schemer, krijgen we bunzingen meestal maar te zien als verkeersslachtoffer. In de volksmond staan ze bekend als flesjo(u)w, fissau(w) of kortweg fis. De Franse naam 'putois' verwijst naar zijn stinkende reputatie, idem ook voor zijn wetenschappelijke naam '*Mustela putorius*', wat evenveel betekent als 'stinkende wezel'. In het nauw gebracht spuiten ze een vreselijk onwelriekend vocht uit 2 anaalklieren richting belager; soms tot een halve meter ver. Die stank kan dagenlang blijven hangen. Hij gebruikt die ook om het territorium met geurvlaggen af te bakenen.

Naast de eerder vermelde prooien staan vooral ratten, maar ook kikkers en padden op hun spijskaart. Daarbij verlaten ze zich vooral op hun zeer goed ontwikkelde reukzin. Zelf moeten ze vooral uitkijken voor vossen, in onze streek hun belangrijkste natuurlijke vijanden.

Naast het piepen van de jongen kunnen ze zeer vocaal zijn. Wanneer ze geconfronteerd worden met een belager gaan ze blazen en gillen om die af te schrikken. Hun zeer taaie en elastisch verbonden huid biedt enige bescherming tegen de tanden van vijanden, waardoor ze, zelfs gevat, nog een kleine kans hebben op ontsnappen.

Met 5 jaar mogen we ze al oud noemen, in gevangenschap halen ze meer dan het dubbele. Maar dan hebben we het vooral over de fret (*Mustela putorius furo*), een gedomesticeerde, egaal bleek gekleurde vorm van de bunzing, waarvan de herkomst en de link met de 'wilde bunzing' nog niet helemaal is opgehelderd.

We hopen alleszins dat 'onze' bunzing zijn eerste winter overleeft en erin slaagt om een partner te vinden. Zijn aarzende start is in elk geval al een succes geworden!

Piet Desmet

Alle drukwerk
van ontwerp tot levering

Kopie's // Stempels // Belettering //
Relatiegeschenken // Kledij

Bij vermelding de knotwilg
ontvang je
**10%
korting**
op je bestelling*

0495 78 94 74
info@gitsdal.be
Gitsbergstraat 94A
Hooglede-Gits

**GITS
DAL**
PRINTS &
PRESENTS

*1x 10% korting per klant

dh | demonie hout
ALS HOUT VORM KRIJGT ...

T 051/204314 - F 051/244647
E martine@schrijnwerkerij-demonie.be
W www.schrijnwerkerij-demonie.be
Westrozebekestraat 85 b - 8840 Westrozebeke